

У Х В А Л А
ТРЕТЬОЇ КОЛЕГІЇ СУДДІВ
ДРУГОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Гомонової Валентини Миколаївни щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень частин першої, третьої, четвертої, п'ятої, дев'ятої статті 79¹ Земельного кодексу України, абзацу першого пункту 2 розділу VII „Прикінцеві та перехідні положення“ Закону України „Про Державний земельний кадастр“

м. К и ї в
23 грудня 2020 року
№ 276-3(II)/2020

Справа № 3-234/2020(562/20)

Третя колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України у складі:

Касмініна Олександра Володимировича – головуючого,
Городовенка Віктора Валентиновича,
Первомайського Олега Олексійовича – доповідача,

розглянула на засіданні питання про відкриття конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Гомонової Валентини Миколаївни щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень частин першої, третьої, четвертої, п'ятої, дев'ятої статті 79¹ Земельного кодексу України, абзацу першого пункту 2 розділу VII „Прикінцеві та перехідні положення“ Закону України „Про Державний земельний кадастр“ від 7 липня 2011 року № 3613–VI (Відомості Верховної Ради України, 2012 р., № 8, ст. 61).

Заслухавши суддю-доповідача Первомайського О.О. та дослідивши матеріали справи, Третя колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України

у с т а н о в и л а:

1. Гомонова В.М. звернулася до Конституційного Суду України з клопотанням щодо перевірки на відповідність частинам першій, другій статті 8, другому реченню частини другої статті 14, частині першій статті 41 Конституції України (конституційність) положень частин першої, третьої, четвертої, п'ятої, дев'ятої статті 79¹ Земельного кодексу України (далі – Кодекс), абзацу першого пункту 2 розділу VII „Прикінцеві та перехідні положення“ Закону України „Про Державний земельний кадастр“ від 7 липня 2011 року № 3613–VI (далі – Закон).

Відповідно до оспорюваних положень статті 79¹ Кодексу формування земельної ділянки полягає у визначенні земельної ділянки як об'єкта цивільних прав; формування земельної ділянки передбачає визначення її площі, меж та внесення інформації про неї до Державного земельного кадастру (частина перша); сформовані земельні ділянки підлягають державній реєстрації у Державному земельному кадастрі (частина третя); земельна ділянка вважається сформованою з моменту присвоєння їй кадастрового номера (частина четверта); формування земельних ділянок (крім випадків, визначених у частинах шостій – сьомій цієї статті) здійснюється за проектами землеустрою щодо відведення земельних ділянок (частина п'ята); земельна ділянка може бути об'єктом цивільних прав виключно з моменту її формування (крім випадків суборенди, сервітуту щодо частин земельних ділянок) та державної реєстрації права власності на неї (частина дев'ята).

Відповідно до абзацу першого пункту 2 розділу VII „Прикінцеві та перехідні положення“ Закону земельні ділянки, право власності (користування)

на які виникло до 2004 року, вважаються сформованими незалежно від присвоєння їм кадастрового номера.

Як вбачається зі змісту конституційної скарги та долучених до неї матеріалів, 18 вересня 2002 року між Хмельницькою міською радою (далі – Міська рада) та приватним підприємцем Гомоновою В.М. було укладено договір оренди земельної ділянки.

З огляду на те, що Гомонова В.М. плату за користування земельною ділянкою здійснювала не у повному обсязі, Міська рада звернулась до суду з позовом про стягнення безпідставно збережених коштів у розмірі орендної плати за користування земельною ділянкою.

Господарський суд Хмельницької області рішенням від 6 квітня 2020 року, залишеним без змін постановою Північно-західного апеляційного господарського суду від 16 вересня 2020 року, позов Міської ради задовольнив. Верховний Суд 9 листопада 2020 року відмовив Гомоновій В.М. у відкритті касаційного провадження.

Гомонова В.М., стверджує, зокрема, що „факт понесення непередбачуваних витрат, внаслідок нечіткості та неоднозначності законодавства, порушує моє право власності, гарантоване частиною першою статті 41 Конституції України“.

На підтвердження своїх аргументів суб'єкт права на конституційну скаргу посилається на окремі положення Конституції України та законів України, Рішення Конституційного Суду України, а також судові рішення у своїй справі.

2. Вирішуючи питання про відкриття конституційного провадження у справі, Третя колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України виходить із такого.

Згідно з Законом України „Про Конституційний Суд України“ у конституційній скарзі має міститися обґрунтування тверджень щодо неконституційності закону України (його окремих положень) із зазначенням

того, яке з гарантованих Конституцією України прав людини, на думку суб'єкта права на конституційну скаргу, зазнало порушення внаслідок застосування закону (пункт 6 частини другої статті 55); конституційна скарга вважається прийнятною за умов її відповідності вимогам, передбаченим, зокрема, статтею 55 цього закону (абзац перший частини першої статті 77).

Аналіз конституційної скарги дає підстави для висновку, що автор клопотання не навів аргументів щодо неконституційності положень частин першої, третьої, четвертої, п'ятої, дев'ятої статті 79¹ Кодексу, абзацу першого пункту 2 розділу VII „Прикінцеві та перехідні положення“ Закону, а висловив незгоду з існуючим регулюванням земельного законодавства та із судовими рішеннями, ухваленими у його справі, що не може вважатися належним обґрунтуванням тверджень щодо невідповідності Конституції України оспорюваних положень Кодексу, Закону в розумінні пункту 6 частини другої статті 55 Закону України „Про Конституційний Суд України“.

Наведене є підставою для відмови у відкритті конституційного провадження у справі за пунктом 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги.

Враховуючи викладене та керуючись статтями 147, 151¹, 153 Конституції України, на підставі статей 7, 32, 37, 50, 55, 56, 58, 62, 77, 86 Закону України „Про Конституційний Суд України“, відповідно до § 45, § 56 Регламенту Конституційного Суду України Третя колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України

у х в а л и л а :

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Гомонової Валентини Миколаївни щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень частин першої, третьої,

четвертої, п'ятої, дев'ятої статті 79¹ Земельного кодексу України, абзацу першого пункту 2 розділу VII „Прикінцеві та перехідні положення“ Закону України „Про Державний земельний кадастр“ від 7 липня 2011 року № 3613–VI на підставі пункту 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги.

2. Ухвала Третьої колегії суддів Другого сенату Конституційного Суду України є остаточною.

**ТРЕТЯ КОЛЕГІЯ СУДДІВ
ДРУГОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ**